

Húsvét 7. vasárnapja

Jn 17,20–26

„Legyenek egyek, amint mi egyek vagyunk”

Jézus főpapi imája nem található meg a szinoptikus evangéliumok szenvedéstörténeteiben, hanem csak János evangéliumában. A szenvedéstörténetbe iktatott jánosi szöveg Jézusnak a belső világát tárja fel. Jézus megerősítésért való könyörgésének címzettjei nem közvetlen tanítványai, hanem a tágabb tanítványi kör. Elképzelhető, hogy az ún. „jánosi közösség” tagjaira vonatkozik. Ez alapján szoktuk mondani, hogy Jézus a leendő egyháztagok egységéért imádkozik. A hívők egységének alapja azonban nem tan vagy ideológia, hanem Jézus személyéhez fűző bensőséges kapcsolat. Nem a szervezeti vagy a felekezeti egyház tagjairól van szó, hanem a sokat vitatott ún. „lelki egyház” tagjairól. Azokról, akiket nem pusztán a konfesszionális kötöttségek befolyásolnak, hanem akiknek Jézus-kapcsolatát személyes, mély élmény ihleti.

Jézus pontosan megmondja, miért is imádkozik. Egyrészt azért, hogy mindnyájan legyenek egyek. Egység koncepciója nem szociológiai jellegű, nem külső kritériumokra vagy tanbeli definíciók azonosságára épül. A hívők egységének modellje Jézus és az Atya egységének példája. Vagyis az egységnek lehetnek külső jelei, de alapja az a vallási élmény és elkötelezettség, amely a hívőket mélységesen Istenhez kapcsolja. Az egység a szavak és a tettek, azaz küldetésük egységében nyilvánul meg.

János egyháztana a missziós küldetésben fogalmazódott meg.

Jézus és az Atya egységének a következménye az, hogy Jézusban is megnyilvánul Isten ereje. Az Egyház tagjai is fel tudják tárni Isten dicsőségét, vagyis bennük is Isten ereje nyilvánul meg a világ számára.

Türelmes odafigyelést igényel a 22–23 vers többszörösen összetett mondatának a pontos követése. Isten dicsőségének megosztásával kezdődik a mondat (22. v.), amely Isten erejének hatását jelzi, ez azonban csak bensőséges személyi egység alapján valósulhat meg. Isten szeretete ez esetben azt is jelenti, hogy akik ezt felismerik, azok nem csupán oltalmazó érzelmi hatás alá kerülnek, hanem képesek lesznek a misszióban ezt a szeretetet megosztani másokkal, sőt

éppen ez a szeretet indítja őket arra, hogy missziós tetteikben tegyenek tanúságot Isten szeretetéről a világ előtt.

A 33. vers az egész folyamatnak világtörténelmen átívelő jelleget ad, és Jézus „pre-existenciájára” is utal, kozmikus dimenzióba helyezve ezt a folyamatot, amely már a világ teremtése előtt elkezdődött a szerző állítása szerint.

János tehát amikor Isten dicsőségének megnyilvánulásáról szól, nem ragad le a bibliai történetek aprólékos leírásainál, hanem ezt a folyamatot a hellén filozofikus gondolkodásnak megfelelően általánosítja. Azt hirdeti, hogy Isten a világ teremtése és az ember a bűnbeesése után sem változtatott a világ teremtése előtti tervén. Jézus és János evangélista azonban tudja, hogy erről a tervről a „világ”, vagyis azok, akik nem kerültek kapcsolatba Jézussal, semmit sem tudnak. Erre vonatkozik az a kijelentés, hogy a „világ nem ismert meg” (25. v.). János célja azonban nem az, hogy mint sokszor tette, eme vakság vagy ismeretlenség miatt elítélje a világot. Az imádkozó Jézus felhívja tanítványai és azok tanítványainak a figyelmét arra, hogy ezen a helyzeten csak ők változtathatnak. Jézus nevének megismertetése nem egyetlen szónak a memorizálását jelenti, hanem azt, hogy munkálkodásuk, missziójuk eredményeként ők is személyes kapcsolatba kerülnek Istennel, sőt Isten erejével, vagyis a misszió be fogja őket is kapcsolni Isten szeretetének gyógyító áramába.

Jánosnak nehéz nyelvezete ellenére az a célja, hogy akik eléggé ráfigyelnek, azokat motiválja, hogy lépjenek Istennel személyes kapcsolatba, és ebből nyerjék erejüket az egység ápolására – egymással és Isten tetteinek megisméltésére a misszió érdekében.

Az egységre törekvők imája

Egység és szeretet. Szeretet és egység.

Ha te mondd, Urunk, olyan közeli és egyszerű.

Ha mi mondjuk, Urunk, olyan távoli és bonyolult.

Egység és szeretet. Szeretet és egység.

Nélküled, Urunk, ezek csak elköptatott szavak maradnak.

Veled, Urunk, élő valósággá válhatnak, beteljesülhetnek.

Hiszünk ebben. Hiszünk benned!

Szeress eggyé minket! Amen.